

**Uit de Heks Nienke serie:
“Bernard en het griezelige groene waterijs.”**

**Geschreven en geïllustreerd door
PetraLouise Muris.**

**Verhaal voor kinderen rondom 8 jaar.
Voorlezen vanaf 6 jaar. (vanwege de lengte)**

Let op! Alle geschreven en geïllustreerde gratis kinderboeken hebben het alleenrecht via de veilige kindvriendelijke site kinderboek-online.nl en via mijn site petralouisemuris.nl te worden uitgegeven. Geen van mijn werken mag via uw sites, nieuwsgroepen, p2p netwerken en torrents op te halen zijn. Waarom elders lidmaatschap betalen als deze werken gratis zijn? Zie de voorwaarden op kinderboek-online.nl

BLADZIJDE

HOOFDSTUK

3	1	David heeft spijt
7	2	Bernard strooit toverpoeder
11	3	Opzoek naar het verdwenen ijsje.
14	4	Heks Nienke is boos.
17	5	Tovenaar Govert komt te hulp.

**Voor moeilijk lezende kinderen staat een streepje
tussen enkele woorden.
Lees het als één woord.**

HOOFDSTUK 1 DAVID HEEFT SPIJT.

- ‘Dag Bernard,’ groet de buurman.
‘Kun jij alsjeblieft 2 pakjes water-ijsjes voor ons halen?
Het is buiten te heet voor ons.
Jij bent jonger, jij kunt beter tegen de hitte.
Als je snel terug bent krijg jij er ook eentje.
Ja Bernard? Doe jij dat voor ons?’
- ‘Ja hoor buurman, ik wil best even ijs halen.
Welk merk wilt u hebben?’
- ‘Dat doet er niet toe, hier heb je vijf euro, kijk maar.’

Bernard holt met de vijf euro naar de super-markt.
Eenmaal binnen ligt daar een ruime keuze aan water-ijs.

- ‘Deze zijn 1 euro 50,’ denkt Bernard.

Hij kijkt ook naar andere doosjes.
— ‘Die zijn duurder en deze zijn nog duurder.
O, je hebt ook goedkope. Wacht, ik neem deze.
Deze lijken mij lekker.’

Bernard rekent de ijsjes af en rent snel terug.
Nog voor Bernard het tuinpad van de burens inloopt,
klopt David op zijn schouder.

- ‘Bernard ik wil je wat vertellen.
Ik durf het eigenlijk niet.’
- ‘Hoezo David, heb jij iets kapot gemaakt?’
- ‘Nee Bernard dat niet.
Ik heb iets veel erger gedaan.’
- ‘Wat dan David? Ik kan het niet raden.
Is het dan zo erg dat jij het niet durft te vertellen?’

— ‘Ik moet het wel vertellen want anders doet mijn moeder dat wel.

Weet je nog dat ik de stal van je tante uitmestte?

Weet jij nog dat ik dacht dat ik de kippen had vergiftigd met dat paarse kunstmest?’

— ‘Ja, wat was dat goed spul hè?

Toen hebben wij heerlijke super-grote aardbeien geeten.’

— ‘O Bernard ik ben zo dom geweest en ik heb zo een spijt.

Ik ben bang dat jij nooit meer mijn vriend wilt zijn.

Want weet je?

In de kast van de geiten-stal stond een piep-klein flesje van dat-zelfde spul.

Ik werd hebberig

omdat ik dacht

dat ik het voor mijn school-tuintje kon gebruiken.

Ik had het stiekem uit de kast gepikt.

Oenig genoeg vergat

ik het flesje uit mijn broek te halen.

Daarom ontdekte mijn moeder het tijdens de was.

Zij vroeg mij hoe ik eraan kwam.

Toen ik haar zei dat ik de super-kunst-mest van de boerderij had gepikt werd zij erg boos.

Ik moest het van haar terug-geven en mijn excuses aan-bieden.

Hier Bernard, hier is de mest.

Het spijt mij Bernard, echt waar!

Ik zal nooit meer iets van jou pikken.'

— 'Het is niet van mij David, het is van tante Nienke.

Het is **haar**' paarse poeder.'

— 'Ik kan het haar niet brengen Bernard, zij woont te ver van hier.

Mijn moeder rijdt daar heus niet langs voor een piep klein flesje kunst-mest.

Neem jij het nou, jij kunt het haar terug-geven.

Ben jij niet boos?'

— 'Ik ben niet boos hoor en ik blijf heus jouw vriend wel.

Geef het maar hier.

Ik zorg wel dat tante Nienke het krijgt.'

Hij neemt het flesje aan en doet het in zijn broekzak.

Dan belt hij bij zijn burens aan.

De buurman opent de deur, hij puft:

— 'kind wat is het heet. Ja, jij hebt het ijs!

Gelukkig kunnen wij nu afkoelen.

Wat was jij zuinig met mijn geld!'

Hij zegt verbaasd: 'kijk toch eens wat ik terug-krijg!

Jij hebt 2 pakken ijs gekocht en ik heb nog een heleboel geld over.

Dat' is fijn! Laten wij gauw ijsjes eten.

Ik loop even naar de keuken dan krijg jij zo jouw ijsje.'

Hij loopt naar de keuken en laat de voordeur open staan.

Bernard wacht geduldig.

De buurman komt lachend terug.

— ‘Jij hebt per ongeluk mini ijsjes gekocht, wist jij dat?
Daarom heb jij aan 1 ijsje niet genoeg.

Er zitten nog 4 mini ijsjes in.

Een rode, een groene, een gele en een oranje.

Eet die lekker in de schaduw op.’

— ‘Dank u wel buurman.’

— ‘Ik dank jou wel!’

Jij’ hebt mijn bood-schappen gedaan in deze hitte.

Eet nu gauw jouw ijs op anders smelt het en dat is zonde.’

Bernard is van plan zijn ijs met David te delen.

David was al naar huis gehold en kijkt nu door het raam.

Hij ziet Bernard en opent snel de voordeur.

— ‘Wil jij ook ijs David?’ puft Bernard.

— ‘Nee, wij gaan weg. Wij ver-trekken zo.’

— ‘Jammer, dan eet ik ze zelf op.

Wanneer zijn jullie terug?

Hebben wij dan nog tijd om buiten te spelen?’

— ‘Ik weet het niet.’

— ‘Nou dan heb ik lekker 4 ijsjes.

Veel plezier David, ik zie je morgen. Doei!’

— ‘Dag, tot morgen!’

Bernard?

Als het morgen niet te heet is gaan wij voetballen, oké?’

— ‘Best, tot morgen David.’

HOOFDSTUK 2 BERNARD STROOIT TOVERPOEDER.

Bernard wandelt naar het plein.
Op het plein staan stenen bankjes.
Daar eet hij zijn ijs. Hij leest wat er op het doosje staat en

geniet onder-tussen van zijn mini ijsje. Plotseling tikt iemand hem op de schouder, het is zijn vriendje Ko.
— ‘Ha die Bernard, eet jij in je ééntje al dat lekkere ijs op?’ galmt hij.

Bernard kijkt om.

— ‘Hallo Ko, hoe is het met jou. Ik dacht dat jij naar een sport-kamp was.’

— ‘Ik ben al terug, het was maar drie dagen.’

— ‘Wil jij ook een ijsje? Ze zijn wel klein.

Je kunt kiezen tussen rood, groen of geel.’

— ‘O lekker, ja ik lust er wel ééntje.’

— ‘Pak er maar twee.’

Ko pakt twee water-ijsjes.

— ‘Dank je wel Bernard. Sorry, ik moet nu gaan want mijn moeder wacht op de bood-schappen.’

Ko rent weg en Bernard kijkt in het doosje.

— ‘Jakkas, er is een groene over!

Ik had liever die gele met een citroen-smaak maar die heeft Ko.’

Hij veegt met zijn vingers zijn mond droog en veegt dan zijn plakkerige hand af aan zijn broek.

Dan voelt hij het flesje in zijn broekzak.

— ‘Ha tover-poeder!

Ik strooi een beetje over mijn ijs dan wordt die iets groter.’

Hij draait de dop los en strooit een beetje over zijn water-ijsje. Het ijs wordt langzaam groter en groter.

Eerst is Bernard nog blij. Maar zijn blijheid verandert in angst. Het ijs groeit wel heel’ erg snel.

Al gauw is het ijs te groot, te groot voor zijn mond.

Hij kan zijn ijs nauwelijks vasthouden.

Het ijs smelt, het is top-zwaar en ijs en ijskoud.

— ‘O nee, ik kan hier niet met dit ijs blijven zitten!
Straks ziet iemand mij!

Waar kan ik naartoe hollen zonder dat ik gezien word?’
Wacht, ik zie aan de overkant hoge struiken.
Ik gooi dit ijs tussen de bosjes dan ziet niemand het.
Dan smelt het ijs vanzelf weg.
Heeft iemand mij gezien?’

Hij kijkt schichtig om. (**schichtig = angstig**)
Dan rent hij pijlsnel met het zware ijs naar de overkant.
Tussen de huizen-rij staan enorme struiken.
Bernard legt zijn ijs achter de struiken.
Hij hoopt dat niemand het daar ontdekt en dat het door de warmte snel zal smelten.

Als hij tussen de struiken vandaan komt, kijkt hij nog één keer achter-om of hij het ijs ziet liggen.
Wat hij dan ziet?
Zijn ijs staat als een stop-licht rechtop. Het leeft.
Het ijs-stokje dient als paal waarop het groene ijs leunt.
— **‘Ik smelt, haal mij hier weg!’** kreunt het betoverde ijs.

Bernard kijkt met grote ver-schrikte ogen naar het griezelige groene waterijs.
Het ijs heeft een eng gezicht met rode ogen.
Het heeft een grote muil met scherpe tanden waar wel honderd ijsjes in-passen.
Het heeft armpjes en handjes met spin-achtige vingertjes.

— **‘Jeetje, mijn ijs lijkt nu op een hulk-ijsje maar dan duizend maal groter! Had ik maar geen tover-poeder gestrooid! O nee! Ik heb het flesje tover-poeder op het bankje laten liggen!**
Ik moet terug voordat iemand het meeneemt en het poeder ergens over uit-strooit!’
Bernard holt haastig naar het plein terug.

Hij laat het ijs slurpend en sissend en wan-hopig achter.

Hij haast zich naar het bankje op het plein. Gelukkig ligt het flesje met het paarse toverpoeder er nog.

Hij stopt het in zijn zak.

Bernard twijfelt een ogen-blik of hij naar het ijs zal teruggaan.

Hij besluit dat niet te doen.

Hij wil liever naar huis.

Hij ijs smelt toch wel.

Nu hij op zijn kamer is, lijkt het hem verstandig om heks Nienke te mailen. **(zeg meelen)**

— ‘Wat zal ik schrijven?’ denkt Bernard. ‘Ja, ik weet het al.’

Lieve tante Nienke,

Ik heb per ongeluk paars toverpoeder over mijn ijs gestrooid. Het is nou zo groot dat ik het niet achter mijn rug kan verstoppen. Ik hoop dat het smelt zodat niemand het ontdekt. Bent u niet boos?

Liefs Bernard.

— ‘Nee, ik verwijder dit stomme bericht weer.

Ik vertel niet dat ik toverpoeder heb gebruikt.

Ik ga over een kwartier naar buiten om te zien of het ijs al is gesmolten. Ik hoop het maar.’

HOOFDSTUK 3

OPZOEK NAAR HET VERDWENEN IJSJE.

Bernard heeft spijt dat hij tover-poeder heeft gebruikt.
Hij zucht: 'jee wat ben ik dom geweest.
Had ik het maar niet gedaan.'

Hij kijkt op de klok, het is nog geen kwartier later.
Omdat hij zenuw-achtig is rent hij opnieuw naar buiten.
In de verte staat een auto op de stoep.
Het is een auto van de groen-voor-ziening.
Er stappen mannen uit.
Zij pakken harken en schoffels, krui-wagens en snoei-
scharen uit de achter-bak.

Bernard schrikt, hij holt iets sneller omdat hij verwacht dat
de tuin-mannen tussen de struiken zullen harken.
Hij is bang dat zij het betoverde ijs vinden.
Hij rent er hijgend naartoe.
De tuinmannen zijn al bezig.
Zij snoeien de struiken en brengen de af-geknipte takken
naar hun auto.

— 'Ligt mijn bal hier?' roept Bernard en springt meteen
tussen de struiken.

— 'Hier ligt geen bal. Wil jij alsjeblieft weggaan?
Wij doen hier ons werk. **Hup, op-hoepelen!**'

Bernard gaat niet weg. Hij jukt: 'het is geen voetbal maar
een golf-balletje van mijn vader.
Het balletje moet hier ergens liggen.
Ik had het golf-balletje gepikt, mijn vader zal het missen.
Dan krijg ik op mijn kop.'

De tuin-mannen zoeken onder de struiken.
Zij willen niet dat de jongen straf krijgt.

Plots schreeuwt één van hen: 'wat een klef-boel hier!

Hier ligt groen spul en het plakt.

Het lijkt wel olie!' Bernard

kijkt naar de groene derrie op de grond.

Hij zucht op-gelucht, hij is blij dat het ijs is gesmolten.

Plots schrikt hij omdat er geen ijs-stokje ligt.

— 'Hier ligt mijn bal niet. Ik zoek wel verder. Bedankt!'

Hij rent gauw het voetpad op.

Op het voetpad ligt een spoor van smeltend

groen ijs.

— 'Hoera een spoor!' denkt Bernard.

Hij holt telkens naar het volgende ijs-klompje.

Zo zal hij het ijs wel terug-vinden.

Hij hinkelt over de ijs-klompjes tot bij een grasveld.

— 'Er ligt geen groen ijs tussen de gras-sprieten.

Hier ligt nergens ijs, het spoor houdt hier op.

Dan is het gesmolten!' juicht Bernard.

— 'Maar waar ligt die ijsstok dan?

Zo een grote stok moet ik toch zo zien liggen?'

Hij loopt langzaam over het grasveld.

Omdat hij geen ijs ziet wandelt hij naar huis.

Hij ziet dat Ko voor de deur staat.

— **‘Hoi Ko, ik kom al!’** schreeuwde hij.

Stond je lang voor mijn deur?’

— **‘Nee net. Ik wilde je vertellen dat er iets is gebeurd.**

Hoorde je ook al die sirenes?’

— **‘Ik hoorde ze wel Ko, maar ik zocht mijn golfbal. (smoes)**

Ik heb niet gekeken wat er aan de hand was.

Is er een ongeluk gebeurd? Was er ergens brand?’

— **‘De politie ging de super-markt binnen en daarna kwam de brand-weer erbij.**

Ik hoorde van iemand dat er een grote groene ijs-klomp in de winkel ligt.

Het is zo groot dat het vast zit tussen het plafond en de vloer.

De hele vriezer is met dat ijs bedekt en dat ijs groeit maar aan.

Die vriezer is kapot daarom is de super-markt gesloten.

Zullen we samen kijken Bernard?’

— **‘Ja ik ga mee. Ik wil die ijs-klomp zien.’**

Bernard probeert na te denken.

Dat ijs moet daar weg. Maar hoe krijgt hij dat gedaan?

Mag hij in de winkel?

En wat doet de brand-weer? Hakken die en snijden die in het ijs? Wat gebeurt er dan met dat ijs?

Groeit het dan opnieuw?

Niemand weet dat het betoverd ijs is.

— **‘Nee Ko, ik ga niet mee,’** zegt hij: **‘ik bedenk opeens dat ik nog iets moet doen.**

Ik zie jou morgen wel.’

— **‘Jammer,’** pruttelt Ko, hij holt meteen weg.

Waar-schijn-lijk gaat hij naar de super-markt.

HOOFDSTUK 4 HEKS NIENKE IS BOOS.

Bernard weet dat hij heel fout zit.
Hij weet dat hij hart-stikke dom was.
Nu loopt alles uit de hand.
De winkel moest sluiten.
Zij hebben nu veel schade door het betoverde ijs.
Ze kunnen niets meer verkopen want alles is nat en klef.
Bernard hoopt dat niemand er-achter komt dat **hij**' het ijs heeft betoverd.
Hij zal heks Nienke moeten waar-schuwen.
Zij zal snel moeten komen voordat het nog erger wordt.
Hij rent naar zijn kamer om een mailtje te sturen
(zeg-meeltje)

Nienke vlug! Kom on-middel-lijk. Ik heb hulp nodig.

Niet lang daarna verschijnt er een bericht:

Moet ik poeders mee-nemen? Wat is er aan de hand?

Bernard schrijft over het waterijs en het paarse tover-poeder dat maar blijft groeien.

Nienke wordt kwaad op Bernard.
Zij wordt kwaad omdat die dom is.
Hij wist toch dat voedsel groeit door het paarse tover-poeder? Dat had hij pas mee-ge-maakt.
Zij is ook boos omdat zij het niet voor hem kan oplossen.
Dat kan alleen tovenaar Govert.
Mis-schien heeft die geen tijd dan verandert het ijsje in een heuse ijsberg. Dan heeft Nederland zijn eerste ijsberg.
En wie weet ver-plettert die Bernard's huis.
Zij schrijft: ***'ik kom niet. Zoek het zelf maar uit. Je kunt nu toch wel een beetje toveren?'***

Bernard is ont-hutst.

— 'Ik moet Govert mailen (**meelen**) maar ik weet zijn adres niet.' jammert hij.

Hij vindt het tele-foon-nummer van Klaartje.

— 'Met Klaartje!'

— 'Met Bernard, ik heb een probleem.

Ik heb paars tover-poeder over mijn ijs gestrooid en nu blijft het maar groeien.

Het ijs heeft ook een eigen wil.

Het is uit zich-zelf naar de winkel terug-gegaan en in de vriezer ge-sprongen.

Het probleem is dat het aldoor groter wordt.

Kunt u' de tover-kracht ver-breken?'

— 'Jij moet nu toch wel een beetje kunnen toveren?'

Kun jij het nu nog niet?'

— 'Nee, ik doe er te weinig aan.

Kon ik maar zelf geel tover-poeder maken.

Dan had ik het allang gestrooid.

Dan zou het ijs weer een normaal water-ijsje worden.

Komt u?'

— 'Jongen wat denk je nou.

Denk je soms dat ik meteen op jouw stoep sta?'

Het duurt een paar uur voor ik bij jou kan zijn.

Bel mijn neef tovenaar Govert, die is goed in dat soort dingen. Hij is sneller bij jou.

Je weet toch dat hij binnen een zucht in jullie huis-kamer staat.'

— 'Wilt u hem bellen? Alstublieft?'

— 'Goed, dat doe ik. Ik bel Govert.

Toch moeten wij iets aan jouw tover-kunsten gaan doen Bernard.

Wij kunnen niet altijd klaar staan om je uit de pro-blemen te helpen jongen.'

— ‘Oké, ik wacht op oom Govert. Dank u wel tante Klaartje.’

— ‘Ik zal hem meteen bellen Bernard.’

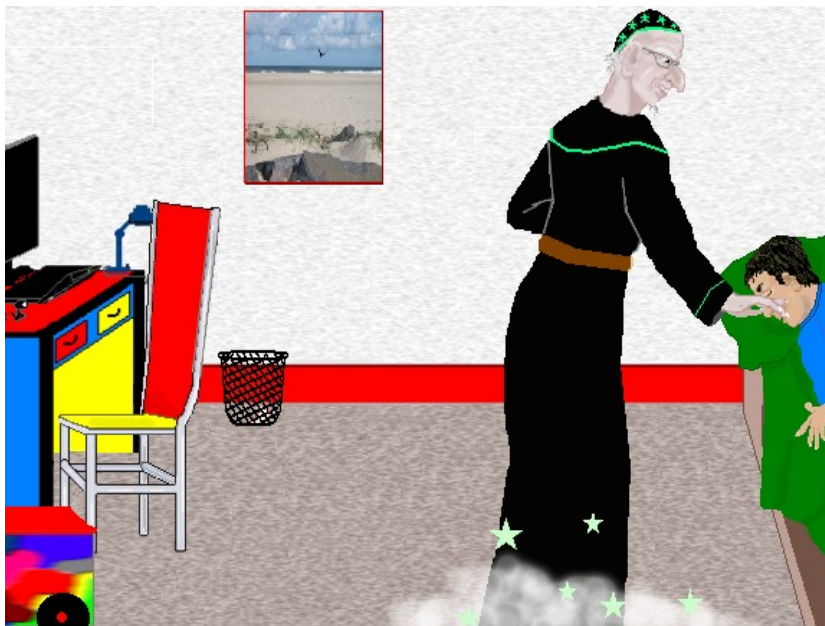
Schrik niet als hij in jouw kamer verschijnt.

Je hoort hem te-gelijk-er-tijd zijn spreuk over een trein opzeggen. Dag Bernard, succes met jouw ijsje.’

Bernard gaat op zijn bed liggen wachten.

De domoor valt na een tijdje in slaap.

Hij schrikt wakker van een koude hand.

— ‘Wakker worden Bernard. Waar is het ijs?
Ik wil weer gauw naar huis.’

HOOFDSTUK 5 TOVENAAR GOVERT KOMT TE HULP.

— ‘O oom Govert, u bent er!

Sorry, ik was inslaap gevallen.’

— ‘Geeft niet Bernard. Zeg mij nu waar het ijs is.’

— ‘In de super-markt.

We kunnen er niet bij want de winkel is gesloten.

Er mogen geen klanten naar binnen, alleen de politie en de brand-weer.’

— ‘Dan ik ga er meteen naartoe.

Ik zal mijzelf eerst veranderen.

Niemand mag zien dat ik een tovenaar ben.

Je zult het niet geloven Bernard ha, ha, ik gebruik een beetje tover-poeder van Nienke.

Ik heb het gepikt om het uit te proberen.’

De grote tovenaar haalt een klein flesje regen-boog tover-poeder uit zijn zak.

Hij strooit een beetje over zich heen terwijl hij mompelt:

***‘Regen-boog-poeder doe je best.
Tover-kracht doet de rest.
Verander mijn kleding ook van kleur.
In een werk-pak van een reparateur.
(zeg ree-paa-raa-teur)***

De tovenaar ziet er meteen anders uit.

Hij heeft een werk-pak aan met daar-omheen een gereedschaps-gordel. Het flesje gooit hij op het bed.

— ‘Ik wil ook!’ roept Bernard. ‘Ik wil ook veranderen!’

— ‘Nee Bernard, jij gaat niet mee. Ik doe alles zelf.’

Bernard is teleur-gesteld.

— ‘Je hoeft niet mee,’ meent de tovenaar.

‘Ik vind die winkel wel. Ga jij maar weer fijn slapen.

“Ik ga niet met de auto en niet met de trein.

Ik wil bij het betoverde ijs zijn.”

Weg is Govert.

Bernard is boos. Hij wilde zo graag mee.

Hij wilde zien hoe Govert het ijs zou laten verdwijnen.

— ‘Ik ga maar naar de overkant,’ moppert hij.

‘Misschien is David al thuis.

Ik haal hem op dan kunnen wij samen naar de super-markt.

Misschien kunnen wij buiten iets zien.’

Bernard holt naar de overkant.

David is weer thuis en die is meteen te porren.

Hij wil ook dat reuze ijs zien.

Zij lopen samen naar de super-markt.

Rond de super-markt is het erg druk.

Er staan tien-tallen nieuws-gierige mensen.

Er staan vier brand-weer-wagens en twee politie-auto’s.

Tovenaar Govert is waar-schijnlijk al binnen.

Buiten is te horen hoe de brand-weer in het ijs hakt.

— ‘Zouden zij het ijs kunnen weg-hakken?’ vraagt David.

— ‘Ik denk het wel,’ antwoord Bernard.

Binnen klinkt ineens een on-be-daar-lijke lach.

— **‘Ha, ha, ha, de vriezer kan met geen mogelijk-heid uit.**

Ik kan er niet meer bij. Het ijs zit er-om-heen.

Het ijs blijft maar groeien, het lijkt wel vreselijk sterke tover-kracht, ha, ha, ha!

Mannen! Zet de stroom eens af!

Het helpt niet als jullie het ijs weg-hakken terwijl de vriezer staat te vriezen.

**Jullie zien toch dat het ijs almaar groter wordt?
Nog even dan kunnen wij de winkel niet meer uit.
Ik weet ook niet meer wat ik eraan kan doen.
Ha, ha, wij kunnen nu nog de winkel uit.'**

Bernard hoort meteen dat het oom Govert is.
Iedereen zoekt de licht-meter maar die heeft de tovenaar
voor het gemak weg-ge-toverd.
Zo kan hij in alle rust uit-vinden hoe hij het ijs moet laten
ver-dwijnen.

Hij ziet niet in dat er te weinig tijd is.

Want de groene ijslaag kruipt langzaam naar buiten.

Na vijf minuten blokkeert
het ijs de ingang van de
winkel.

Het ijs groeit zo snel dat
de politie en de
brandweer
niet meer naar binnen
kunnen.

Zij hakken uit alle macht
ijs-blokken uit om in
iedereen naar buiten te
krijgen.

Na een half uur is er nog
steeds niets veranderd
op een kleine spleet na

waar zij amper doorheen kunnen.

Iedereen is buiten behalve de grote tovenaar.

Dan komt Bernard op een idee.

Omdat buiten veel mensen toe-kijken schreeuwt hij:

**'mensen halen jullie alsjeblieft allemaal een emmer heet
water thuis. Heet water smelt het ijs, snel!'**

Klaartje blaast geel toverpoeder en Nienke strooit het over de vloer. Het water en de kleffe groene kledder-troep verdwijnt bij tover-slag. Govert haalt in-tussen de kledder-natte verpakkingen uit de schappen en Bernard strooit er geel toverpoeder over-heen. Daarna tovert Govert weer alles keurig terug.

Na twee uur buiten staan te wachten, komt al het

personeel binnen. Zij kijken hun ogen uit.

Alles staat erbij alsof er nooit iets was gebeurd.

— ‘Er staat nieuwe voorraad in de winkel,’ jukt Govert.

‘Alles is net gebracht.

Die aardige mensen waren zo vriendelijk ons te helpen,’ jukt hij: ‘daarom is alles zo snel klaar.

O ja, de vriezer is gemaakt, er ligt weer vers ijs in.

Wij gaan nu weg, veel plezier allemaal!’

Tegen Bernard, Nienke en Klaartje zegt hij:

***‘we gaan niet met de auto en niet met de trein.
Wij willen in ons eigen huisje zijn.’***

Bernard staat plots naast zijn bed.

Er ligt iets bij-zonders boven-op.

— ‘Hé, een flesje regen-boog-toverpoeder!’

EINDE.